

Mundtlig beretning
2021

Mundtlige beretning.

Den forgangne periode har været fuldstændig anderledes end noget vi tidligere har oplevet. Forhåbentlig kommer vi ikke i fremtiden til at opleve noget lignende, men coronaen har betydet rigtig meget for os, for vores skoler, for vores samfund og for hele verdenen, men nu er vi heldigvis ved at normalisere. Som alle andre har vores medlemmer også været urolige, hvad skal vi, hvordan forholder vi os. Usikkerheden har været stor og nogen steder er den det stadig. Kampen mod corona er ikke slut. I IMAK har vi fået rigtig mange henvendelser og spørgsmål ang. corona og forholdsregler mod sygdommen. På et tidspunkt blev der sagt, at vi lægger asfalt mens vi kører, så usikker var situationen og hos os i IMAK har usikkerheden så sandelig også været til stede. Vi har rigtig lært hvad det betyder, at bruge sin sunde fornuft. Heldigvis er de største ulykker i vores samfund undgået, men mit bedste bud er, at i mange år frem kommer vi til at leve i skyggen af coronaen.

Noget vi ikke vil leve med, er det dårlige arbejdsmiljø. Vi vidste godt, at der nogen steder kunne være arbejdsmiljømæssige problemer, men at det var så galt, som vores undersøgelse og vores besøg rundt i landet viser, var vi ikke klar over. Desværre er der et hav af problemer rundt i landet. Årsagerne hertil er mange, viser vores arbejde. Var der bare tale om en årsag, så kunne vi sætte ind, men her er der desværre tale om rigtig mange årsager, der tilsammen gør, at vi må og skal sætte kraftigt ind. Et eller andet sted skal man starte, derfor har det været vigtigt for os også at få arbejdsgiverne og Selvstyret til at erkende, at der er problemer, der skal bearbejdes og løses. Det lykkedes for os. I forbindelse med aftaleforhandlingerne fik vi en erkendelse af problemet, idet det blev aftalt at vi såvel som kommunerne og Selvstyret skal arbejde med at forbedre arbejdsmiljøet på vores arbejdspladser. Vi ser det som en halv sejr uden erkendelse af problemernes omfang ville en løsning være langt væk. Nu er den tættere på om end der er lang vej endnu.

Vi ved, at de arbejdsmiljømæssige problemer skyldes mange faktorer og ofte optræder de sammen så den ene dårlighed forstærker den anden, tingene er forbundne. Dårlige og ikke tidssvarende lokaler er en af årsagerne, derfor ser vi også med tilfredshed, at der er blevet bygget nye skoler rundt i landet og vi kan kun kraftigt opfordre til, at gamle, udslidte, utætte og ringe vedligeholdte skoler bliver skrottet og erstattet af nye bygninger.

Men det er ikke kun skolerne, der kræver vedligeholdelse eller udskiftning. Personaleboligerne rundt om i landet er nogle steder så dårlige, at de rent faktisk ikke er en bolig værdig. Hvis mulige ansøgere til en stilling var klar over hvordan standen var på den tildelte bolig, så ville de overhovedet ikke tiltræde den stilling, de havde søgt. Derfor kan vi kun opfordre til, at man eventuelt via den lokale tillidsrepræsentant undersøger standarden af personalbygningerne inden man accepterer en tildelt stilling. Det ærgrer mig, at det er nødvendigt med denne opfordring, men de ringe boliger er efterhånden blevet et så stort problem, at vi er nødt til at gøre endnu kraftigere opmærksom på deres tilstand. Sker der ikke noget på området vil vores næste skridt blive at vi fraråder medlemmer at søge stillinger inden de er blevet gjort bekendt med boligens standard fra arbejdsgiverens side. Er der pyntet på arbejdsgiverens beskrivelse, så er vi parat til at gå videre med sagen og f.eks. stille krav om forbedring eller en anden bolig.

De mange sociale problemer, som der findes i mange samfund såvel i byer som i bygder, betyder at mange børn slet ikke er undervisningsparate, når de møder i skolen. Børn, der ikke er motiveret, som måske oven i købet ikke har fået morgenmad eller har måtte klare sig selv fordi forældrene har brugt lønningsdagen til egen fornøjelse, er selvfølgelig en faktor, der er med til at forværre dagligdagen i skolerne og med til at stresser de lærere og pædagoger, som efter bedste evne forsøger at gøre dagen bare en smule tålelig for de pågældende elever.

På sidste repræsentantskabsmøde vedtog vi, at den stigende vold mod ansatte gjorde det nødvendigt at forslå kurser i selvforsvar. Behovet er ikke blevet mindre og vi har derfor henvendt os til kommunerne med henblik på at få sat gang i initiativer, der kan afhjælpe problemerne. Ligeledes vil vi selvfølgelig i forbindelse med arbejdet omkring arbejdsmiljø forbedringer, som vedtaget i forbindelse med ok-forhandlingerne, stille forslag, der kan minimere problemerne og skabe bedre forhold for vores medlemmer. Undervisere, der passer deres arbejde, skal på ingen måde udsætte for vold eller trusler fra aggressive elever. Det er kommunernes ansvar at skabe ordentlige og acceptable forhold for deres ansatte. Det er ikke et ønske, det er et krav. Det handler dybest set om ære og velfærd.

Desværre har vi især på vores rejser rundt i landet mødt medlemmer, som mest af alt er ramt af dårlig ledelse. Vi må gribe i egen barm og indrømme, at ikke alle af vores medlemmer i ledende stillinger magter det arbejde, det er at lede en arbejdsplads. Det er langt fra de pågældende ledere, der alle steder er skyld i dette. Den uddannelse og den indsigt det kræves for at være skoleleder er alt for ofte elementer, som de selv har måtte erhverve sig og for alle er det langt fra lykkes. Vi har hørt om ledere, der ned i den mindste detalje udøver kontrol af de ansatte og vi har hørt om ledere, der nærmest er total usynlige i dagligdagen. Ingen af tingene er i orden, en leder i dag skal selvfølgelig være synlig, men der skal også vises tiltro til at de ansatte kan løse den opgave det er ansat til. I sandhedens interesse skal det også nævnes, at vi har skoler og skoleledelser, der fungerer og at de ansatte via ledelsen har mulighed for at opleve en meningsfyldt hverdag med fokus på at bibringe eleverne nyttige kundskaber.

Det er heldigvis få steder, hvor vi har hørt om arbejdsmiljømæssige problemer, der har haft afsæt i indbyrdes uenigheder mellem de ansatte. Men de findes og jeg vil indtrængende bede om, at vi selvfølgelig behandler hinanden ordentlig på de forskellige arbejdspladser. Voksen mobning blandt ansatte hører ingen steder hjemme, det uanset om man er dansk eller hjemmehørende om man er mand eller kvinde eller om man har en given uddannelse. I IMAK får vi undertiden henvendelse fra medlemmer, der føler sig forfulgt af kollegaer i en sådan grad, at det påvirker dem og deres evne til at udføre deres arbejde tilfredsstillende.

Desværre oplever vi også medlemmer, der nærmest opgiver og vælger at flytte arbejdsplads. Det løser måske problemerne for den enkelte, men lader skoler være tilbage med problemerne. Især har vi en stor skift af medlemmer på ledelses niveau, alene det ofte at få ny ledelse, kan også påvirke arbejdsmiljøet negativt.

Som underviser er du en del af samfundet og har du en oplevelse af, at samfundet virker dårligt fungerende, kan det smitte af på din arbejdsglæde i negativ retning. Vi har et samfund, der langt fra opleves optimalt på rigtig mange punkter - selvfølgelig forskelligt fra område til område, men den samlede oplevelse for rigtig mange er en negativ oplevelse af samfundets måde at fungere på. Det er svært at pege på nogen enkelt løsning, men samlet set er de arbejdsmiljømæssige problemer store. Ikke alt kan løses på en gang, men med den størrelse problemerne har, er det vigtigt, at vi i IMAK forsøger at finde løsninger, og som allerede sagt, så prioriterede vi virkelig problemerne ved vores sidste ok-forhandling og vi er godt tilfredse med, at vi nu sammen med Selvstyret og kommunerne skal forsøge at finde løsninger på problemerne. Nu skubber vi på for at komme i gang med dette vigtige arbejde.

Politik er at prioritere. Vi må konstatere at lige nu er samfundet voldsom optaget af landingsbaner og længden af disse. Det virker som om, at politikerne har affundet sig med en dårlig fungerende folkeskole, de prioriterer åbenbart landingsbaner fremfor børn og uddannelse. Vi har gang på gang tydeligt påvist de problemer, som vi står med i vores hverdag, men løsninger af de problemer er åbenbart skudt i baggrunden. Man kan spørge om det er os, der ser alt for store problemer, for at få vores synspunkter tilgodeset. Svaret er nej – det gør vi ikke. Bare et eksempel- 400-500 børnesager- i en enkelt by på østkysten taler vel sit

tydelige sprog. Vi kender de samme problemer her på vestkysten. Jeg har sagt det før, der bliver ydet en fantastisk indsats rundt på skolerne af vores medlemmer for at minimere problemerne og det er åbenbart blevet lidt af en sovepude for politikerne- det virker som om de siger – det går jo nok. Men det gør det ikke. På et eller andet tidspunkt magter vi ikke længere. Det sammenholdt med de massive arbejdsmiljøproblemer, vi har, gør, at vi må frygte, at vores medlemmer inden længe kollapse og siger, at nu er det nok, nu kræver vi større fokus på skolernes problemer. At bægeret er ved at være fyldt vidner de flere og flere sager om stress og udbrændthed, som desværre er blevet en del af vores hverdag. Og kære politikere, vi maler ikke fanden på væggen, så nu er I advaret.

Vi har fået en ny regering og vi vil gerne benytte lejligheden til at byde vores nye minister Peter P Olsen velkommen til arbejdet. Vi ved at du tidligere har haft stor opmærksomhed på skolens arbejde og muligheder, vi håber ikke din interesse for skoler er faldet og vi ser frem til initiativer, der gør skolen til et bedre sted at være både for ansatte og elever. Skulle du mangle ideer er du altid til at henvende dig til IMAK. Vi har masser af ideer og hjælper rigtig gerne. Vi ser frem til samarbejdet.

Jeg vil også gerne byde velkommen til Paneeraq Olsen Og til Mini Karslen. I kunne desværre ikke være her i dag! men I er begge blevet minister for områder, der berører vores arbejde. Børn, unge og familier og sociale anliggende er områder, der har betydning, hvis vores arbejde i skolerne skal lykkes. Også velkommen til arbejdet. Vi ser frem til samarbejdet.

Forhandling og indgåelse af overenskomst for vores mange medlemmer har selvfølgelig fyldt meget i vores hverdag. Afholdelse af repræsentantskabsmøde via nettet var anderledes og besværligt men takket være en stor indsats fra rigtig mange lykkedes det at få opstillet vores ok-krav. Det var ikke let, men vi fik det gjort og tak til repræsentantskabet for indsatsen og tak til de hjælpere vi havde rundt på kysten. Det lykkedes, men det er ikke en form vi ønske at gentage, men vi har vist, at selv under svære forhold, så magter vi at fungere. Det er jeg stolt af og det er bestyrelsen stolt af – men vi ønsker ikke at gentage succesen igen.

Som allerede kendt indgik vi en overenskomst for de kommende 4 år som medlemmerne efterfølgende godkendte via en urafstemning. Vi fik en samlet stemmeprocent på næsten 70 %. En så høj stemmeprocent vidner om opbakning blandt vores medlemmer og da 94% af de afgivne stemmer stemte ja til resultatet, må vi konstatere at resultatet af ok-forhandlingerne lever op til de forventninger medlemmerne havde til overenskomsten. I bestyrelsen er vi selvfølgelig glade og tilfredse med den omtalte opbakning. Alle tegn i sol og måne viser at vi har bevaret reallønnen, men også at vi med overenskomsten forbedrer reallønnen.

Da vi talte pension ved ok-forhandlingerne viste det sig pludselig, at vi måske kunne få reglerne om "forskelsløn" ophævet. Vi havde det ikke direkte på vores kravliste, men vi benyttede os af chancen. Forskelsløn handler om det træk, der sker i lønnen hvis man efter pensioneringen vælger at arbejde. På sidste repræsentantskabsmøde opfordrede pensionisternes repræsentant IMAK til at arbejde for afskaffelse af reglerne, men som sagt, vi havde det ikke med på kravlisten, men vi bed os fast og det lykkedes at få reglerne afskaffe. Skal jeg være ærlig, så troede vi ikke, at vi kunne få denne mærkværdige regel afskaffet, men det lykkes altså. I mine øjne en stærk gevinst, der kan betyde, at pensionerede medlemmer kan finde det fornuftigt at tage timer for at afhjælpe en presset situation på skolerne. Foruden at indfri et ønske fra vores medlemmer, så tror vi, at vi har fået noget gennemført, som kan bruges som løftestang for de øvrige organisationer og det glæder os selvfølgelig og de kan bruge vores succes. Har de brug for nogle gode argumenter så er de da velkomne til at spørge. Vi hjælper altid dem, der har brug for hjælp.

Vi kan vel kalde denne overenskomst for den store overenskomst, vel at mærke hvis vi ser hvor mange af vores medlemmer, der er omfattet. Men vi har også andre overenskomster, gældende for mindre færre medlemmer. Også de skal selvfølgelig have fornyet deres overenskomst. Når vi er færdige her, har vi aftalt møder med de involverede arbejdsgivere og vi håber at vi inden længe kan offentliggøre resultatet af disse forhandlinger. Det gælder vores medlemmer, der er ansat på privat og efterskolerne.

Senere har vi et punkt på dagsordenen omhandlende arbejdet i overenskomstkommissionen, men jeg vil gerne her knytte et par kommentarer, indledningsvis skal vi huske, at det er ikke et arbejde vi selv har sat i søen, det er Selvstyret, der har ønsket en forenkling af aftalesystemet. Organisationerne imellem har holdt en del møder og sammen med pædagogerne og AK har vi til hensigt, at se om vi kan blive enige om at etablere en eller anden form for samarbejde. Det er vigtigt at vi har jer som repræsentantskab med hele vejen og derfor har vi også sat punktet på dagsordenen.

Vi oplever, at I som repræsentantskabsmedlemmer og tillidsrepræsentanter gør et stort og solidt arbejde rundt på arbejdspladserne. Derfor var det en klar faglig gevinst, at vi i forbindelse med ok-forhandlingerne fik hævet arbejdsgiverens indbetaling til tr-fonden. Vi ved også, at jeres vilkår for at udføre arbejdet kan være vidt forskelligt. Vi forsøger løbende at informere jer så godt som overhovedet muligt. Især i forbindelse med Corona situationen har I været i arbejde og som tidligere omtalt har vi så sandelig også kunne mærke situationens alvor hos os i sekretariatet. I har fået mange henvendelser fra urolige medarbejdere som I har videregivet til os, og vi har givet jer de svar, som vi har kunnet hente ud af diverse udmeldinger fra myndighederne. Vi er ikke færdige med den elendige sygdom, men indtil nu har I klaret den. Tak for jeres indsats og det vil være på sin plads at I klapper af jer selv (klap).

Som TR er i inddraget i skolens hverdag, det er der mange parter, der er, men én part mangler vi voldsomt, nemlig den enkelte kommune. Jeg har nævnt det tidligere, men bliver endnu en gang nødt til at nævne, at kommunerne uddanner deres skoleledere alt alt for dårligt. Skolelederne mangler rådgivning, og det er ikke noget vi bare finde på. I IMAK ser vi alt for mange fejl – ofte administrative fejl, som tit bunder i manglede indsigt. Sidst har oplevet graverende fejl i aktivitetsplanerne, så store fejl, at det i nogen tilfælde handler om fejl på over 500 timer. Det er mig magtpåliggende at slå fast, at nu må kommunerne handle. Ingen – heller ikke kommunerne, kan være tjent med at tingene sejler, ”se så at få uddannet de skoleledere, i kan simpelthen ikke være den nuværende situation bekendt. Vi er ved at blive ringet ned af skolelederne her i IMAK, skoleledere, der søger råd og vejledning hos os om især arbejdstidsreglerne, vi hjælper selvfølgelig, men det er efterhånden så omfattende, så nu forsøger jeg at råbe hver enkelt kommune op. Vi skal ikke blande os i hvordan arbejdsgiverne organiserer sig, men her mangler vi simpelthen et fælles organ for kommunerne, hvor vi kunne henvende os”.

I løbet af dette repræsentantskabsmøde skal vi vælge formand for IMAK for de næste 4 år. At der næsten er gået 4 år siden jeg blev valgt, er svær at forstå, men den ene dag har baret taget den anden. Det har været spændende, men jeg vil ikke lægge skjul på at det også har været hårdt. Spændende fordi du om morgenen ikke ved, hvad der skal løses af opgaver og hårdt fordi du aldrig rigtig ved hvornår arbejdsdagen er slut, men det har også, som jeg sagde da jeg blev valgt, været en ære, at få lov til hver dag at kæmpe for at mine kollegaer – vores medlemmer – får en så god og meningsfuld hverdag i deres arbejde. Noget er lykkes andet ikke, sådan vil det altid være, men resultaterne er heldigvis langt i overtal.

Det har ikke kunne lykkes uden stor opbakning fra jer i repræsentantskabet og uden dygtige tillidsrepræsentanter rundt på skolerne i landet. At være talsmand for sine kollegaer er et stort arbejde,

men at være med til at skabe faglige resultater for medlemmerne er og bliver en fornem opgave. Til de nyvalgte vil jeg gerne sige tillykke med valget og velkommen i vores faglige fællesskab.

Jeg vil også godt benytte lejligheden til at sige et par ord til den afgående bestyrelse. Tak for jeres indsats og tak for mod-og medspil i det daglige. Vores samarbejde har været uden sidestykke. Vi kan være uenige, men vi har aldrig forladt hinanden uden at enigheden ud af til har været det bærende element. Den enighed er vigtigt, uden det signal til omverdenen om, at vi optræder i enighed ville vi ikke været nået de resultater, som vi har nået. Det at være faglig spydspids og at være med i en bestyrelse er et stort og krævende arbejde, men I er da ikke blevet skræmt, da I jo alle har valgt at genopstille ved det kommende valg

Til alle vil jeg gerne afslutningsvis endnu en gang sige velkommen til arbejdet her i repræsentantskabet og tak for jeres indsats. Faglige resultater tæller og I er en del af dem.

Med disse ord overgiver jeg hermed beretningen til repræsentantskabets behandling

Tak